

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/20/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200652
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200652.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: Mgr. G. E., bytom A., R., adresa na doručovanie: K., XXXX R., R., proti odporcovi: Okresný úrad Prešov, Námestie mieru 3, Prešov (pôvodne Obvodný pozemkový úrad Prešov, Námestie mieru 2, Prešov), o preskúmanie rozhodnutia odporcu zo dňa 14. mája 1996 č.j. 703/92-Buj./104, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sp/14/2012-12 zo dňa 30.10.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sp/14/2012-12 zo dňa 30.10.2012 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením podľa § 250p OSP odmietol odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu Pozemkového úradu Prešov č.j. 703/92-Buj./104 zo dňa 14.5.1996, a to z dôvodu, že opravný prostriedok navrhovateľa bol podaný oneskorene. Napadnuté rozhodnutie bolo navrhovateľovi doručené pred pätnástimi rokmi.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie, a to z dôvodov, že krajský súd sa nezaoberal jeho námietkami uvedenými v návrhu a svoj záver neodôvodnil. Podľa názoru navrhovateľa vychádzal krajský súd z nedostatočne zisteného skutkového stavu a vec nesprávne právne posúdil. Bola mu odňatá možnosť konať pred súdom a nemohol tak realizovať svoje procesné práva podľa Občianskeho súdneho poriadku. Zdôraznil, že podpis na doručenke nie je jeho. Navyše doručenka nie je opatrená poštovou pečiatkou, preto nie je nespochybniteľným dokladom o tom, že zásielku prevzal jej adresát. Ak súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo pochybných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol. Ďalej navrhovateľ v odvolaní poukázal na skutočnosti týkajúce sa samotnej reštitúcie. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil uznesenie krajského súdu v Prešove a vec vrátil správnomu orgánu s tým, že v novom rozhodnutí správny orgán prizná vlastnícke právo k tým

nehnuteľnostiam uvedeným v napadnutom rozhodnutí, u ktorých neexistujú zákonné prekážky ich vydania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

V zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 01. októbra 2013 Obvodné úrady zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Obvodného pozemkového úradu v Prešove ako pôvodne žalovaného správneho orgánu nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Prešov.

Preto bude s týmto právnym nástupcom najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250p OSP ak je návrh podaný oneskorene alebo ho podá ten, kto naň nie je oprávnený, alebo ak sa napadá rozhodnutie, ktoré preskúmaniu nepodlieha, alebo ak navrhovateľ neodstránil vady, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu návrhu, súd uznesením opravný prostriedok odmietne. Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Odvolací súd zistil, že v administratívnom spise sa nachádza doručka k napadnutému rozhodnutiu správneho orgánu, podpísaná dňa 14.5.1996, kde je adresátom navrhovateľ. Pokiaľ aj navrhovateľ namietal, že tento podpis na doručke nie je jeho, a napadnuté rozhodnutie mu bolo doručené až dňa 3.7.2012 na základe jeho žiadosti, z listu adresovanému Pozemkovému úradu Prešov z 14.5.1996 (č.l. 153) vyplýva, že navrhovateľ sa vzdal opravného prostriedku proti rozhodnutiu Pozemkového úradu v Prešove č. 703/92-Buj./104 zo dňa 14.5.1996. Túto skutočnosť navrhovateľ vo svojom odvolaní ani v opravnom prostriedku nespochybnil.

Krajský súd preto podľa názoru odvolacieho súdu správne odmietol opravný prostriedok navrhovateľa podľa § 250p OSP, aj keď namiesto dôvodu, že bol opravný prostriedok podaný oneskorene, mal ako dôvod uviesť skutočnosť, že išlo o rozhodnutie, ktoré súdnemu preskúmaniu nepodlieha, keďže navrhovateľ sa vzdal práva na podanie opravného prostriedku. Nejde však o takú vadu, ktorá by mala vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu a ani prípadné zrušenie napadnutého uznesenia a jeho vrátenie na ďalšie konanie, by nevedlo k inému výsledku, ako odmietnutiu opravného prostriedku navrhovateľa.

Podľa názoru odvolacieho súdu je jednoznačne zrejmé, čo chcel navrhovateľ vyjadriť svojim právnym úkonom, vzdaním sa opravného prostriedku proti rozhodnutiu PÚ, ktoré je predmetom preskúmania súdom. Vzdanie sa opravného prostriedku vo svojej podstate vyjadruje vôľu účastníka konania v konkrétnej veci nevyužiť svoje zákonné právo na podanie riadneho opravného prostriedku proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu. Dôsledkom bude, že rozhodnutie nadobudne právoplatnosť okamihom vzdania sa odvolania. Procesný úkon, ktorým sa navrhovateľ vzdal možnosti podať odvolanie, je úkonom neodvolateľným. Vzdanie sa odvolania má preto za následok, že účastník nemôže neskôr odvolanie podať.

Navyše skutočnosť, že sám navrhovateľ považoval predmetné rozhodnutie správneho orgánu za právoplatné, vyplýva z administratívneho spisu, konkrétne písomností poskytnutých Slovenským

pozemkovým fondom. Navrhovateľ tu listom - Žiadosť o poskytnutie náhradných pozemkov, zo dňa 24.9.1996 žiadal na základe rozhodnutia Pozemkového úradu v Prešove č. 703/92-Buj./104 zo dňa 14.5.1996 právoplatného dňa 14.5.1996 pozemky ako náhradu za pozemky, ktoré pre zákonné prekážky nemožno vydať. Je teda zrejmé, že navrhovateľ o predmetnom rozhodnutí správneho orgánu mal vedomosť, sám ho považoval za právoplatné a tak s ním aj nakladal. Preto jeho námietky o tom, že mu nebolo pred pätnástimi rokmi riadne doručené považuje odvolací súd za účelové.

Krajský súd sa preto správne nezaoberal dôvodmi odvolania ani obsahom napadnutého rozhodnutia správneho orgánu, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu. Z tých istých dôvodov sa ani odvolací súd nezaoberal námietkami týkajúcimi sa merita veci.

Námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť správnosť rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd správne odmietol opravný prostriedok navrhovateľa podľa § 250p OSP, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 OSP).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a v odvolacom konaní neúspešnému navrhovateľovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok